

Όμορφα βιβλία για τις ανοιξιάτικες μέρες

Λίγες μέρες χαλάρωσης, πριν την επιστροφή στην «κανονικότητα» των υποχρεώσεων, της δουλειάς, των αδιεξόδων... Το καλύτερο είναι βεβαίως να απολαύσουμε την παρέα των δικών μας ανθρώπων, να ζήσουμε τα έθιμα αυτής της μεγάλης γιορτής της Άνοιξης, να γνωρίσουμε τις ρίζες μας. Ωστόσο είναι ευκαιρία να διαβάσουμε και κάποια βιβλία. Σήμερα σας παρουσιάζω μερικές πρόσφατες εκδόσεις που θεωρώ ότι έχουν να μας πουν κάτι περισσότερο...

Ο Julian Barnes δεν νομίζω πως χρειάζεται συστάσεις, αφού τα βιβλία του κυκλοφορούν στα ελληνικά με επιτυχία και κάθε φορά καταφέρνει να μας εκπλήξει. Η *Μοναδική ιστορία* (εκδόσεις Μεταίχμιο) αφηγείται την ερωτική περιπέτεια ενός νεαρού άντρα με μια μεγαλύτερή του, παντρεμένη γυναίκα. Μέχρι κάποιο σημείο η αφήγηση σε παρασέρνει κι όλα μοιάζουν ειδυλλιακά. Καθόλου τυχαία, ο αφηγητής αλλάζει τρόπο αφήγησης καθώς ξετυλίγεται η ιστορία και η κάθοδος στο σκοτάδι αρχίζει. Το παρελθόν βαρύ, ο περίγυρος που οι δυο ήρωες φαίνεται να αγνοούν επιδεικτικά ρίχνει τη σκιά του. Δεν υπάρχει κάποιος κατατρεγμός, αλλά όλα εσωτερικεύονται, κυρίως στην ηρωίδα που εγκαταλείπει σπίτι και οικογένεια. Σταδιακά αρχίζει η εξάρτησή της από το αλκοόλ. Η εγκατάλειψη. Μια ακόμη εξαιρετική ανατομία των πραγμάτων που υπάρχουν μέσα μας, πολλές φορές δεν μιλάμε γι' αυτά, αλλά καταλήγουν να μας πνίξουν. Και η ζωή μας να καθορίζεται τελικά από αυτή τη μια και μοναδική ιστορία που ο καθένας κάποια στιγμή θα ζήσει.

Η Καουτέρ Αντιμί, με το μυθιστόρημα *Τα πλούτη μας* (εκδόσεις Πόλις), μας ταξιδεύει στο Αλγέρι του χθες και του σήμερα. Ανακαλύπτουμε την ιστορία του βιβλιοπωλείου «Αληθινά Πλούτη» και του δημιουργού του

Εντμόν Σαρλό, πρώτου εκδότη –μεταξύ άλλων– και του Αλμπέρ Καμύ. Η ιστορία ξεκινά το 2017, όταν το μικροσκοπικό βιβλιοπωλείο, παράρτημα εδώ και χρόνια της Δημοτικής Βιβλιοθήκης, πωλείται –λόγω της κρίσης– και ένας νεαρός καταφθάνει με την εντολή να πετάξει τα βιβλία, να το αδειάσει, να το καθαρίσει και να το ετοιμάσει προκειμέ-

νου να μετατραπεί σε κατάστημα πώλησης λουκουμάδων... Εμβληματική η μορφή του ηλικιωμένου Αμπνταλλά που είναι ο τελευταίος υπάλληλος/ένοικος της βιβλιοθήκης, αφού όχι απλώς εργάζεται αλλά κατοικεί εκεί. Η συγγραφέας με μοναδικό τρόπο μας γνωρίζει όχι μόνο άγνωστες πτυχές της ιστορίας της λογοτεχνίας, αλλά καταδεικνύει και τις ρίζες των γεγονότων που συγκλόνισαν την Αλγερία από τη δεκαετία του '30 ως τις μέρες μας.

Ο Πάολο Κονιέτι με *Τα οχτώ βουνά* (εκδόσεις Πατάκη) δεν εστιάζει στην ιστορία, αλλά στους ανθρώπους και στη φύση. Με πραγματικά μαγικό τρόπο, αφού διαβάζοντάς το είσαι έτοιμος να πάρεις κι εσύ τα βουνά, καταφέρνει να μας παρουσιάσει μια ανατομία της ενηλικίωσης, της σχέσης πατέρα-γιου, αλλά και της φιλίας. Μέσα στα αλπικά τοπία και την μοναξιά των κορυφών, όλα δοκιμάζονται. Δυο παιδιά –το ένα της πόλης και το άλλο ενός μικροσκοπικού οικισμού χαμένου στα βουνά της Ιταλίας– γνωρίζονται κάποιο καλοκαίρι και παρά την απόσταση που τα χωρίζει, και τα διαστήματα που χάνονται μεταξύ τους, καλλιεργούν μια βαθιά φιλία. Κι ως παίρνει ο καθένας τον δρόμο του. Ο ένας ταξιδεύει σε όλο τον κόσμο –στα οχτώ βουνά– κι ο άλλος μένει πάντα στον ίδιο τόπο. Ο συγγραφέας, σε πρωτοπρόσωπη αφήγηση, μοιράζεται μαζί μας όλα αυτά τα βαθιά συναισθήματα και τις αντιφάσεις. Και την πραγματική σχέση με τον πατέρα του, θα την ανακαλύψει μόνον όταν εκείνος φεύγει από τη ζωή και του αφήνει ως κληρονομιά ένα οικόπεδο στη μέση του πουθενά και την προτροπή να χτίσει εκεί ένα μικρό σπίτι...

Κλείνω με ένα ελληνικό μυθιστόρημα, τον *Εγγονό της Άννας* του Γιώργου Κ. Μπουγελέκα (εκδόσεις Κέδρος) που μιλάει για πολύ δικά μας πράγματα. Ο νεαρός Ιάκωβος είναι εγγονός της Άννας, Εβραία που γλίτωσε από τους Ναζί, αφού απέκτησε άλλη ταυτότητα στην Κατοχή και προστατεύθηκε από μια οικογένεια της Αθήνας –ενώ η δική της οικογένεια χάθηκε στα στρατόπεδα του θανάτου. Ο Ιάκωβος αγνοεί την πραγματική ταυτότητα της γιαγιάς του. Και όπως συμβαίνει σε μια μερίδα της νεολαίας, παρασύρεται κι αυτός από τους νέο-ναζί και τα κηρύγματα μίσους. Στο τέλος τα βάζει και με τους Εβραίους. Πολύ δύσκολα θα ξαναβρεθεί σημείο επαφής και πολύ δύσκολα θα ξεπεράσει το σοκ της αλήθειας. Με αφορμή όλα αυτά ανατρέχουμε στην ιστορία του διωγμού των Εβραίων και του ολοκαυτώματος. Βλέπουμε και τη στάση ανθρώπων, παραγόντων και συλλογικοτήτων, απέναντι στο ναζιστικό έγκλημα. Το πολύ καλό μυθιστόρημα του Γ. Μπουγελέκα, πιστεύω αξίζει να αξιοποιηθεί και στα σχολεία της χώρας, όπου συχνά η άγνοια βοηθά να εκκολαφθεί το αγνό του φιδιού...

